

Daniel Kitabı - Numara Otuz Dokuz

Peygamberî Dokumanın Açığa Çıkarılması: William Miller'in Rüyası ve Son Günlerde Temel Hakikatlerin Yeniden Tesis Edilmesi

Jeff Pippenger
2024-01-03

William Miller'in rüyasının, bütün peygamberliklerin tam olarak yerine geldiği son günlerdeki peygamberî uygulamasını inceliyoruz. Miller'in rüyası, Miller'in hizmeti aracılığıyla bir araya getirilen Adventizmin temel hakikatlerinin keşfedilmesini, tesis edilmesini, reddedilmesini, gömülmesini ve yeniden tesis edilmesini tanımlar. Bu temel hakikatler, 1798'de mühürleri açılan hakikatleri temsil ediyordu. Bu hakikatler Ulai Nehri görümüyle temsil edilir. Early Writings adlı kitapta kaydedildiği üzere, Miller'in rüyası onun ikinci rüyasıydı ve bu rüya, tıpkı Miller'in kendisinin de Nebukadnezar tarafından tiplenmiş olması gibi, Nebukadnezar'ın ikinci rüyasıyla tiplenmişti.

Önceki makaleler, Nebukadnezar'ın bir hayvan yüreğiyle yaşadığı "yedi zaman"lık döneminin 1798'de sembolik olarak sona erdiğini göstermiştir. Ardından krallığı geri verildi ve Nebukadnezar ilk kez tamamen dönüşmüş bir insanı temsil etti. "Son zaman" bağlamında, 1798'de, "bilgeleri" temsil ediyordu. Ayrıca tespit ettik ki, Babil'in ilk kralı olarak Nebukadnezar'ın "yedi zaman"lık yargısı, Babil'in son kralı Belşassar'ın iki bin beş yüz yirmilik (mene, mene, tekel, upharsin) yargısının tipiydi.

"Babil'in son hükümdarına da, tıpkı ilkinde olduğu gibi, ilahi Gözcü'nün hükmü gelmişti: 'Ey kral, ... sana söyleniyor; krallık senden alındı.' Daniel 4:31." Peygamberler ve Krallar, 533.

Sister White, yargı saatinde Belşassar'ı "akılsız kral" olarak tanımladı. Nebukadnezar ise yargı saatinin sonunda "bilge kral"ı temsil eder; çünkü "yedi kez"lik yargıdan yarar görmüştü ve Belşassar, tarihi bildiği hâlde, bundan faydalanmayı reddetti.

"Ancak Belşassar'ın eğlence düşkünlüğü ve kendini yüceltmesi, asla unutmaması gereken dersleri silip yok etti; ve Nebukadnezar'ın üzerine ibret verici yargılar getirenlere benzer günahlar işledi. Kendisine lütfederek verilmiş fırsatları heba etti; gerçeği tanımak için elinin altındaki imkânları kullanmayı ihmal etti. 'Kurtulmak için ne yapmalıyım?' sorusunu ise büyük ama akılsız kral kayıtsızca geçiştirdi." Bible Echo, 25 Nisan 1898.

Nebukadnezar, 1798 yılında, zamanın sonunda bilgideki artışı anlayan "bilgeleri" simgeler.

Mağrur böbürlenışı daha dudaklarından yeni dökülmüştü ki, gökten bir ses ona Tanrı'nın yargı için belirlediği vaktin geldiğini bildirdi. Bir anda aklı elinden alındı ve bir hayvan gibi oldu. Yedi yıl boyunca bu şekilde alçaltıldı. Bu sürenin sonunda aklı kendisine geri verildi; sonra başını kaldırıp alçakgönüllülikle göklerin yüce Tanrısına yönelerek, bu cezalandırmada ilahi eli tanıdı ve yeniden tahtına iade edildi.

Halka açık bir bildiride, Kral Nebukadnezar suçunu itiraf etti ve eski hâline iadesinde Tanrı'nın büyük merhametini kabul etti. Kutsal Tarih'te kaydedildiği üzere, bu, hayatının son eylemiydi. Review and Herald, 1 Şubat 1881.

Nebukadnezar'ın "yedi vakti"nin sonunda, halka açık bir itirafı da içeren bir kamu bildirisi yayımladı. Nebukadnezar gibi Miller, 1798'de, zamanın sonunda bilginin artışı anlayan "bilgeleri" simgeler. İkisinin de iki rüyası vardı ve her birinin ikinci rüyası sembolik olarak "yedi vakti" işaret eder. "Yedi vakit" in önceki makalelerde bir geçiş noktasını işaret ettiği gösterilmiştir.

1798'de Nebukadnezar, kibirli halinden bilgelik haline geçişi işaret etti. Bu, onun halka açık itirafını içeriyordu. 1798, aynı zamanda Kutsal Kitap peygamberliğindeki beşinci ve altıncı krallıklar arasındaki geçiş noktasıydı. Bu aynı zamanda birinci meleğin gelişini de işaretledi; böylece yeni bir dönemi işaretledi, çünkü yaklaşan yargıya dair uyarı, Kutsal Kitap peygamberliğindeki beşinci krallık ölümcül yarasını alana kadar gerçekleşemedi.

Mesajın kendisi, bu hareketin ne zaman gerçekleşeceğine dair ışık tutar. Onun "sonsuz müjde"nin bir parçası olduğu ilan edilir; ve yargının başladığını duyurur. Kurtuluş mesajı her çağda duyurulmuştur; ancak bu mesaj, yalnızca son günlerde ilan edilebilecek olan bir müjdenin parçasıdır; çünkü yargı saatinin gelmiş olduğu ancak o zaman gerçek olacaktı. Peygamberlik sözleri, yargının başlamasına kadar uzanan bir olaylar silsilesi sunar. Bu özellikle Daniel Kitabı için geçerlidir. Ancak peygamberliğinin son günlerle ilgili olan kısmını, Daniel'in "son zamanlara kadar" kapatıp mühürlemesi emredildi. Bu zamana ulaşmadan, bu peygamberliklerin yerine gelişine dayanarak yargıyla ilgili bir mesaj ilan edilemezdi. Ama peygamber şöyle der: "Son zamanda birçokları gidip gelecek ve bilgi artacak." Daniel 12:4.

Elçi Pavlus, kiliseyi, kendi günlerinde Mesih'in gelişini beklememeleri konusunda uyardı. "O gün gelmeyecektir," diyor, "ancak önce bir sapkınlık olur ve 'günah adamı' ortaya çıkar." 2. Selanikliler 2:3. Rabbimizin gelişini ancak büyük sapkınlıktan ve "günah adamı"nın uzun süren egemenlik döneminden sonra bekleyebiliriz. "Günah adamı," ki "kötülüğün gizemi," "mahvoluşun oğlu" ve "o kötü" diye de anılır, Peygamberlik sözlerinde önceden bildirildiği gibi 1260 yıl boyunca üstünlüğünü sürdürecektir olan Papalığı temsil eder. Bu dönem 1798'de sona erdi. Mesih'in gelişi o zamandan önce gerçekleşemezdi. Pavlus'un uyarısı, 1798 yılına kadar Hristiyan çağının tamamını kapsar. Mesih'in ikinci gelişine ilişkin mesajın ilan edilmesi gereken zaman, o tarihten sonraki dönemdir.

Geçmiş çağlarda böylesi bir mesaj hiç verilmemiştir. Gördüğümüz gibi, Pavlus bunu vaaz etmedi; kardeşlerini, Rab'bin gelişinin o zamanlar çok uzak olan geleceğine yönlendirdi. Reformcular bunu ilan etmediler. Martin Luther yargıyı, kendi döneminden yaklaşık üç yüz yıl sonrasına yerleştirdi. Ancak 1798'den beri Daniel kitabının mührü açılmış, peygamberliklere dair bilgi artmış ve birçok kişi yargının yakın olduğuna dair o ciddi mesajı duyurmuştur. Büyük Mücadele, 356.

1798'de kurtuluş işinde yeni bir dönem başladı ve bu yeni dönem, 1844'te başlayacak başka bir dönem konusunda uyarıda bulundu. O dönem değişikliğinde bir kapı kapanacak ve bir kapı açılacaktı.

Filadelfya'daki kilisenin meleğine yaz: Kutsal ve gerçek olan, Davut'un anahtarına sahip olan, açar ve kimse kapatamaz; kapatır ve kimse açamaz, şöyle diyor: Yaptıklarımı biliyorum. İşte, önüne kimsenin kapatamayacağı açık bir kapı koydum; çünkü az bir gücün var, sözümü tuttun ve adımı inkâr etmedin. Vahiy 3:7-8.

Bir kapının açılması yeni bir dönemi işaret eder. İlk gazabın sonunda, MÖ 723'ten 1798'e kadar süren süreçte, 1798'de krallıklar ve mesaj açısından dönemsel bir değişim gerçekleşti. Son gazabın sonunda, MÖ 677'den 1844'e kadar süren süreçte, 1844'te de dönemsel bir değişim oldu. 1798'de, yaklaşan yargı konusunda uyarıcı birinci meleğin mesajının dönemi gelmişti. Hem Nebukadnezar hem de Miller, 'son zaman'da, 'kapı'nın birinci meleğin mesajının içsel dönemine ve denizden çıkan canavardan yerden çıkan canavara doğru dışsal dönem değişimine açıldığı sırada, 'bilge' olarak temsil edilir. 22 Ekim 1844'te Kutsalların Kutsalı'na açılan kapı açıldığında, birinci meleğin mesajının dönemi tamamlandı ve üçüncü meleğin dönemi ile Araştırıcı Yargı geldi.

Miller'in ikinci rüyası, 1798'de bir kapı açıldığında başlar ve Gece Yarısı Çılgılığı'nın mesajını ilan etmeleri için diriltiilen "iki tanık"ın geçiş döneminde bir kapı açıldığında sona erer. Peygamberlik bağlamında hem Nebukadnezar hem de Miller, 1798'de deniz canavarının krallığından yeryüzü canavarının krallığına geçişi temsil ederler. İkisi de 1844'te soruşturma yargısının yaklaşmakta oluşunun ve gelişinin ilanını temsil eder. 1798 ve 1844, Levililer 26'da belirtildiği üzere, "yedi zaman" dönemi boyunca Tanrı'nın halkına karşı gerçekleşen ilk ve son "gazaplar"ın tamamlanmasını temsil eder. 1798'den 1844'e kadar olan kırk altı yıl, Mesih'in Kutsal Yer'den En Kutsal Yer'e geçtiği sırada, antlaşmanın elçisinin 22 Ekim 1844'te ansızın geldiği ruhsal tapınağın inşa edilmesini temsil eder.

1798 ve 1844, "yedi kez" ile işaretlenen birden fazla geçişi belirler. 1856'da Millerci Filadelfya Adventizmi'nden Millerci Laodikya Adventizmi'ne geçiş de, ardından 1863'te reddedilen "yedi kez" konusundaki bilgi artışıyla işaretlendi. 1798'de, Daniel kitabından gelen ve Levililer yirmi altıdaki aynı "yedi kez"i de içeren bir bilgi artışı olmuştu; bu, Millerci Filadelfya Adventizmi'nin sonunda reddedilecekti.

İlk meleğin hareketinin Filadelfya'dan Laodikya'ya geçişi, 1856'dan 1863'e kadar olan yedi yıl ile temsil edildi. Laodikya mesajı 1856'da geldi ve mühürü açılmış "yedi kez" ile ilgili yeni ışık, yedi yıl boyunca Adventizmin 1863'te başarısız olduğu üç adımlı bir sınaama süreci ortaya koydu. "Yedi kez" ışığının kabul edilmesi ya da reddedilmesi için yedi yıl verildi. Millerci Filadelfya Adventizmi hareketinin Millerci Laodikya Adventizmi hareketine geçişi, sonda sıralamanın tersine çevrilmesini örnekler; yani üçüncü meleğin Laodikya hareketinden üçüncü meleğin Filadelfya hareketine geçişini.

Yeşaya'nın altmış beş yıllık peygamberlik sözü, Tanrı'nın İsrail'in önce kuzey, sonra da güney krallıklarına karşı gösterdiği ilk ve son gazabının başlangıcını işaret eder.

Suriye'nin başı Şam'dır, Şam'ın başı da Rezin'dir; ve altmış beş yıl içinde Efrayim dağıtılacak, artık bir halk olmayacak. Yeşaya 7:8.

Yeşaya'nın altmış beş yıla ilişkin peygamberliği MÖ 742'de bildirildi ve altmış beş yıl içinde kuzey krallığı ortadan kalkacaktı. MÖ 742'den on dokuz yıl sonra, MÖ 723'te, kuzey krallığı Asur tarafından esarete sürüldü. Altmış beş yılın sonunda, MÖ 677'de, Menaşe Babilliler tarafından tutsak edildiğinde, güney krallığının gazap dönemi başladı. Dolayısıyla bu altmış beş yıl, kuzey krallığının ilk esaretine kadar geçen on dokuz yıllık bir dönemi ve ardından Menaşe'nin esaretine kadar geçen kırk altı yılı temsil eder.

Bu peygamberliklerin her biri, sırasıyla 1798, 1844 ve 1863 yıllarında yerine geldi. 1798'de, birinci meleğin gelişiyle kurtuluş mesajında içsel bir geçiş yaşandı ve Kutsal Kitap peygamberliğindeki krallıklarda da dışsal bir geçiş meydana geldi. 1844'te, üçüncü meleğin gelişiyle Kutsal Yer'in kapısı kapandı ve araştırmacı yargı başladı; bu sırada kurtuluş mesajında içsel bir geçiş gerçekleşti. 1863'te, yeryüzü canavarının iki boynuzunun iki sınıfa ayrılmasıyla dışsal bir değişim meydana geldi.

Cumhuriyetçi boynuz, o andan itibaren yeryüzü canavarının tarihine egemen olacak iki siyasi partiye bölündü. Protestan boynuz ise iki sapkın tezahüre ayrıldı: biri Protestan olduğunu ve yedinci gün Şabatı'nı tuttuğunu iddia eden bir kesim, diğeri ise Protestan olduğunu ileri süren, fakat ibadet için seçtikleri gün olarak güneş gününü benimseyen bir zümre.

O dönemde, Karanlık Çağlardan çıkmış olan Protestan boynuz, 11 Ağustos 1840'tan 22 Ekim 1844'e kadar sınıandı ve sınamayı geçemeyerek Pazar günü tutan Protestan halktan Pazar günü tutan sapmış Protestan halka geçti.

1844'te kurulup kimliği belirlenen gerçek Protestan boynuzunun tarihinde, 1856'dan 1863'e kadar bir sınama süreci yaşandı. Sonra, gerçek Sebt günü tutan Protestan boynuzu hem Filadelfya'dan Laodikya'ya, hem de gerçek Sebt günü tutan Protestan halktan Sebt günü tutan dinden dönmüş Protestan boynuzuna geçiş yaptı. "Yedi zaman", 1798, 1844, 1856 ve 1863 ile ilişkilidir. "Yedi zaman", bir geçiş noktasıyla ilişkili bir simgedir ve bu gerçek birkaç tanığa dayanarak temellendirilmiştir.

1798'de "yedi zaman" konusunda bir bilgi artışı yaşandı; çünkü Miller'in keşfettiği ilk zaman peygamberliği de tam olarak buydu. 1863'e gelindiğinde ise o hakikat reddedilmişti; bu da Yeşaya kitabının yedinci bölümünde ortaya konan peygamberlikteki altmış beş yıllık dönemin son safhasının tamamlandığına işaret ediyordu.

İki bin beş yüz yirmi yıllık peygamberlik süresinin tamamı, ters görüntü, ayna benzeri bir tarzda hem başında hem de sonunda altmış beş yıllık bir aralığa sahiptir. Bitişteki altmış beş yılın başlangıcında (1798)—ki bu, peygamberliğin verildiği MÖ 742'deki başlangıçtaki altmış beş yılın başlangıcına tipik bir karşılıktır—"yedi zaman" konusunda bilginin artışı oldu; bunu "hikmetli" Milleritler anlayıp ilan ettiler. Bitişteki altmış beş yılın sonunda, 1863'te, aynı hakikat konusunda bir başka bilginin artışı daha oldu; fakat bu, gerçek Protestan boynuzunun yeni taç giymiş "kâhinleri" tarafından nihayetinde reddedildi.

Halkım bilgisizlikten ötürü mahvoluyor; çünkü sen bilgiyi reddettin, ben de seni reddedeceğim; bana kâhinlik etmeyeceksin. Madem Tanrın'ın yzasını unuttun, ben de senin

çocuklarını unutacağım. Hoşea 4:6.

Daniel kitabının mührü açıldığında gerçekleşen bilgi artışı "yedi vakit" ile ilişkilendirilir; dolayısıyla "yedi vakit" yalnızca bir geçiş noktasının simgesi değil, aynı zamanda peygamberlik mesajının mührünün açılmasının da simgesidir.

18 Temmuz 2020'de, "bekleme zamanı"nı başlatan ve Vahiy kitabının on birinci bölümünde Sodom ve Mısır'ın büyük kentinin sokağında ölü yatan iki tanığın üç buçuk gününün başlangıcını işaretleyen ilk hayal kırıklığıyla birlikte başka bir geçiş başladı.

18 Temmuz 2020, 1856'dan 1863'e uzanan tarihsel dönemle örneklendirilmiş üç buçuk sembolik günün (bir "yedi kez") başlangıcını işaret eder. Her iki dönem de "yedi kez" in sembolleridir. Her iki dönem de bir düzen değişikliğini (bir geçişi) işaret eder. Her iki dönem de "yedi kez"le ilişkili bilgi artışı temsil eder.

Daniel'in Levililer 26 duasını ettiği dönem, Babil Krallığı'ndan Med-Persya Krallığı'na geçiş dönemi idi; böylece Levililer 26 duası, son günlere geçişin bir yol işareti olarak tanımlanır. Miller'in rüyasında, "saçılma" sözcüğünün yedi kez dile getirilişinin sonunda Miller hem ağlar hem de dua eder. Ağlayışı, Yahuda oymağının Aslanı'nın (toz fırçalı adam) mühürlenmiş bir mesajın mührünü açtığı anı işaretler.

Miller'in duası, "yedi vakit" ile ilişkilendirilen Daniel'in Levililer 26 duasını işaret eder ve Miller'in rüyasında kapı ve pencerelerin açıldığı sırada gerçekleşir. Ama Daniel'in dokuzuncu bölümdeki duası, ikinci bölümdeki duasıyla da uyumludur. Ayrıca, "yedi vaktinin" sonunda Nebukadnezar'ın yaptığı itiraf duasıyla da uyumludur.

Dolayısıyla Miller'in duası, Levililer 26. bölümdeki dua ile temsil ediliyordu; bu dua, bütün peygamberlik sözleri son günleri tasvir ettiğinden, kamusal bir itiraf duası ve son peygamberlik sırrının mührünün açılması için bir talep duasıydı. Bu nedenle Daniel kitabının ikinci bölümündeki sır, mührü açılacak son sırrı temsil eder. Miller'in rüyasında ettiği dua, odasındaki mücevherlere yapılan iğrençliklere ilişkin kaygı ve haklı öfke taşıyan bir duaydı. Onun kaygısı, yüz kırk dört binin mühürlenme zamanı sırasında Hezekiel 9. bölümde iç çekip ağlayanlarla tasvir edildi.

Miller, hakikatlerin sahte öğretiler tarafından kademeli olarak gömüldüğüne tanık oldu ve bu süreç sonunda sandığın (İncil'in kendisi) yok edilmesine kadar vardı. Miller'in sandığının yok edilmesi, Adventizmin üçüncü kuşağında, Kral James İncilini bir kenara bırakıp İncil'in modern, bozulmuş, Katolik temelli versiyonlarını tercih etmeyi amaçlayan kasıtlı bir hareketin ortaya çıktığı dönemde gerçekleşti.

Miller ağladı, sonra dua etti ve hemen bir kapı açıldı; herkes dışarı çıktı. Ardından toz fırçası olan adam (Yahuda oymağından Aslan) içeri girdi, pencereleri açtı ve temizlemeye başladı. Sonra Miller etrafa saçılmış mücevherler için endişesini dile getirdi ve toz fırçası olan adam mücevherlerle ilgileneneğine söz verdi. Toz fırçası olan adamın temizlik telaşı içinde Miller bir anlığına gözlerini kapattı; gözlerini açtığı anda çer çöp yok olmuştu. Mücevherler odanın her yanına saçılmıştı ve toz fırçası olan adam ardından daha büyük bir mücevher kutusunu masanın üzerine koydu, mücevherleri topladı ve kutuya attı ve "gel ve gör" dedi.

"gel ve gör" ifadesi, bir gerçeğin az önce mühürünün açıldığına işaret eden bir simgedir. Miller için mühürü açılan gerçek nihai gerçektir; çünkü bundan sonra olacak şey, yüksek sesli çağrıyı temsil eden "haykırış"ta Miller'ın uyanışıdır. Milleritlerin tarihinde Gece Yarısı Çılgılığı mesajını alan son kişi Miller'di ve rüyada onu uyandıran haykırıştan hemen önce bir anlığına gözlerini kapadı. Kutsal Kitap'ta "bir an" ve "gözler"e atıfta bulunan tek yer, birinci dirilişi tanımlar.

İşte, size bir sır açıklıyorum: Hepimiz uyumayacağız, ama hepimiz değiştirileceğiz; bir anda, göz açıp kapayıncaya dek, son borazan çalındığında. Çünkü borazan çalacak, ölümler çürümez olarak dirilecek ve biz değiştirileceğiz. Çünkü bu çürüyebilir olan çürümezliği giymelidir ve bu ölümlü ölümsüzlüğü giymelidir. 1. Korintliler 15:51-53.

Vahiy'in on birinci bölümünde temsil edildiği üzere, üçüncü meleğin Laodikya hareketinden üçüncü meleğin Filadelfya hareketine geçişin tarihçesinde, Miller Geceyarısı Çağrısı mesajını alan akıllı kızların en sonuncusunu temsil eder. Onu ilk alanlar en ruhani olanlardı.

"Bu, ikinci meleğin mesajına güç vermek üzere olan gece yarısı çılgılığıydı. Cesareti kırılmış kutsalları uyandırmak ve önlerinde duran büyük işe onları hazırlamak için gökten melekler gönderildi. En yetenekli insanlar bu mesajı ilk alanlar olmadı. Melekler alçakgönüllü, adanmış olanlara gönderildi ve onları şu çılgılığı yükseltmeye sevk ettiler: 'İşte, Damat geliyor; O'nu karşılamaya çıkın!' Bu çılgılığın emanet edildiği kişiler acele ettiler ve Kutsal Ruh'un gücüyle mesajı duyurdular ve cesareti kırılmış kardeşlerini uyandırdılar. Bu iş, insanların bilgeliği ve eğitimine değil, Tanrı'nın gücüne dayanıyordu ve bu çılgılığı duyan O'nun kutsalları ona karşı koyamadılar. En ruhsal olanlar bu mesajı ilk alanlardı ve daha önce bu işe önderlik etmiş olanlar, 'İşte, Damat geliyor; O'nu karşılamaya çıkın!' çılgılığını almakta ve onu güçlendirmeye yardım etmekte en sonuncu oldular." Early Writings, 238.

Vahiy kitabının on birinci bölümündeki üç buçuk sembolik günün sonunda, Hezekiel kitabının otuz yedinci bölümünde temsil edilen iki mesajdan ilki ilan edilir. İlk mesaj, ölü ve dağılmış kemikleri bir araya getirir, ama onlar hâlâ ölüdür. Mesaj, "çölde" haykıran ses tarafından sunulmuştur; böylece Hezekiel'in mesajının üç buçuk sembolik gün tamamlanmadan önce başladığı anlaşılır. Bu üç buçuk gün bir "çöl"ü temsil eder ve mesaj "çöl"den ilan edilir. "Çöl" aynı zamanda bir geçişi ve bir sınama sürecini başlatan mühürlerin açılmasını işaretleyen "yedi zaman"ın da bir simgesidir.

Mesajın aşamalı bir gelişimi ve, Millerci hareketin tarihindeki Gece Yarısı Çılgılığı örneğinde görüldüğü gibi, aşamalı bir kabulü vardır. En ruhani olanlar, çölde haykıran sesin mesajını ilk kabul edenlerdi; Adventizm tarihçileri, 22 Ekim 1844'ten sadece birkaç gün önce William Miller tarafından yazılmış bir mektuba işaret ederler; Miller bu mektupta, sonunda Samuel Snow'un Gece Yarısı Çılgılığı mesajını anladığını ve kabul ettiğini belirtir.

Sevgili Kardeş Himes: Yedinci ayda daha önce hiç görmediğim bir görkem görüyorum. Rab bir buçuk yıl önce bana yedinci ayın temsili niteliğini göstermiş olsa da, yine de temsillerin gücünü idrak etmemiştim. Şimdi, Rabbin adı mübarek olsun, Kutsal Yazılarda uzun zamandır dua ettiğim, fakat bugüne dek görmediğim bir güzellik, bir uyum ve bir uyuşma görüyorum. Rabbe şükret, ey canım. Gözlerimi açmadaki aracılıkları için Kardeş Snow, Kardeş Storrs ve

diğerleri mübarek olsun. Neredeyse evdeyim. Şan olsun! Şan olsun! Şan olsun! Şan olsun!
William Miller, Signs of the Times, 16 Ekim 1844.

Gece Yarısı Çılgılığı'nın tarihinin tekrarı sırasında, Miller'in rüyasında temsil edildiği gibi, Miller bir anlığına gözlerini kapadı. Böylece, "bir anda, bir göz kırpışında, son borazanda; çünkü borazan çalacak ve ölüler diriltilecek." Miller'in rüyasında, tıpkı kendi tarihinde yaptığı gibi, Gece Yarısı Çılgılığı mesajını en son alanı temsil eder. O, kir fırçasını taşıyan adam etrafa saçılmış mücevherleri toplayıp onları daha büyük sandığa atmadan hemen önce, nihayet mesajı kabul edenleri temsil eder. Vahiy'in on birinci bölümünde, İslam'ın dört rüzgârının mesajı olan ve aynı zamanda mühürleme mesajı niteliğindeki Hezekiel'in ikinci mesajını kabul edenlerin en sonuncuları, yedi borazanın sonuncusunun, yani "üçüncü Vay" borazanının çalmasından hemen önce bunu yaparlar. "Bir anda, bir göz kırpışında, son borazanda; çünkü borazan çalacak ve ölüler çürümez olarak diriltilecek ve biz de değiştirileceğiz." (1. Korintliler 15:52)

Bu pasaj, ikinci gelişte gerçekleşen ilk dirilişi tanımlıyor; ancak Vahiy kitabının on birinci bölümündeki büyük depremin "saat"inde gerçekleşen, kurumuş ölü kemiklerin (iki tanığın) dirilişi de vardır. O depremin "saat"inde, yedi borazanın sonuncusu çalar ve sokakta bulunan ölü tanıklar Laodikyalılar olarak değil, Filadelfyalılar olarak yeniden hayata döndürülür; çünkü Üçüncü Vay'ın borazanı çaldığında iki tanık mühürlenmiş ve çürümezliğe dönüştürülmüşlerdir; artık bir daha günah işlemeyeceklerdir. Miller, iki tanığı hayata döndüren bu mesajı alan son kişiyi temsil eder; bu mesaj İslam'ın dört rüzgârının mesajıdır ve mühürleme mesajıdır.

O borunun sesi, Sodom ve Mısır'ın sokağında saçılmış olan ölü, kurumuş kemiklerin son kalanlarını diriltir. Miller, hakikatlerin sahte öğretiler tarafından kademeli olarak gömüldüğünü izledi. Sonunda Miller ağlayarak, mühürlerin açılmasının başlayacağı zamanı işaretledi; çünkü mühürlerin açılması kademeli bir süreçtir. Bu açılma, üç buçuk günün son evresinde başladı.

Miller ağladıktan sonra, mühürlü kitabın mührünü açma yetkisine sahip O, anlatıya girdi. Miller'in rüyasında bu, Kir Fırçası Adamıydı. Miller daha sonra dua etti ve hemen bir kapı açıldı; bu, üçüncü meleğin Laodikya hareketinden üçüncü meleğin Filadelfya hareketine geçişin gerçekleşeceği noktayı işaret ediyordu. Onun duası Levililer yirmi altıncı bölüm duasıydı; son peygamberlik sırrının anlaşılması için edilen dua ve iki tanığın üzerine üç buçuk günü getiren isyanın aleni itirafıydı; Hezekiel dokuzuncu bölümde mühürlenilenlerin duasıydı.

Duanın ardından Mesih (kir fırçası adamı) içeri girdi ve odayı temizlemeye başladı. Kir fırçası adamının temizlik işinin sonunda, Miller bir anlığına gözlerini kapadı ve ölü, kuru kemiklerin diriltileceği dönemin sonunu belirledi. Ardından kir fırçası adamı, Miller'in odasındaki etrafa saçılmış mücevherleri topladı ve Miller'in odasının ortasındaki bir masanın üzerine konmuş yeni, daha büyük bir mücevher kutusuna yerleştirdi; o esnada iki tanık sancak olarak yükseltiyordu. Sancak olarak, ardından Tanrı'nın hâlâ Babil'de bulunan diğer sürüsünü, Yahuda oymağının Aslanı'nın az önce yeni, daha büyük mücevher kutusuna attığı mesajı "gelin ve görün" diye çağırırlar.

Bir sonraki yazıda, 1798'de mührü açılan Daniel kitabındaki hakikatlerin simgesi olarak Ulai Nehri görünümünü ele almaya başlayacağız. Bu değerlendirmeden önce birkaç referans noktası

belirledik. İlki, Millercilerin mesajının (gelişim aşamasında) kusursuz, ancak eksik olduğudur. Üç değil, iki yıkıcı güç çerçevesine yerleştirilmişti. İkincisi, Miller'in rüyası temel hakikatlerin nihai olarak yeniden tesis edildiğini tanımladığında, bu temel hakikatler o zaman ilk görkemlerinden "on kat daha parlak"tır. Üçüncü bir nokta da şudur: Birinci meleğin hareketi (Millerci hareket) üçüncü meleğin hareketinde tekrarlanır, ancak birkaç önemli çekinceyle. Millerciler bir sembol olarak Filadelfyalılardı; dönmüş bir Nebukadnezar'dılar, ama nihayetinde ve ne yazık ki 1863'te "Eriha'yı yeniden inşa ettiler".

Üçüncü meleğin hareketi, dönüşüme muhtaç Laodikyalılar olarak başladı; ama sonunda Eriha'nın nihai yıkımına (son günlerin Eriha'sı) katılacaklardı.

Kurtarıcı, atalar ve peygamberlerin söylediklerini bir kenara bırakmak için gelmemişti; çünkü bizzat Kendisi bu temsilci kişiler aracılığıyla konuşmuştu. Tanrı'nın sözünün tüm gerçekleri O'ndan gelmişti. Ama bu paha biçilmez mücevherler yanlış çerçevelere yerleştirilmişti. Onların değerli ışığı, yanlış hizmet eder hale getirilmişti. Tanrı, onların yanlış çerçevelerinden çıkarılıp gerçeğin çerçevesine yeniden yerleştirilmelerini istiyordu. Bu işi ancak ilahî bir el başarabilirdi. Yanlışla olan bağlantısı nedeniyle, gerçek Tanrı'ya ve insana düşman olanın davasına hizmet ediyordu. Mesih, onu Tanrı'yı yücelteceği ve insanlığın kurtuluşunu gerçekleştireceği yere yerleştirmek için gelmişti. Çağların Arzusu, 287.